

חומר העשרה

שני משוגעים

הפקה תיאטרון הנפש

היוצרים

מחזה ובימוי - ויקטור סבג

דרמטורגיה - ביאטריס הל / יהונתן שוורצברג

תפאורה ותלבושות - אלונה רודנב

מוסיקה - יוני גבורה

תאורה - מאיר אלון

תנועה - תומר יפרח

שחקנים - הדר ברנשטיין, נוע צור, שלמי טפיארו

התקציר

ויקו, נער בן 15, חי בעולם שלא עושה לו הנחות. אביו נעלם מחייו, אימו שוקעת בחובות, ובבית הספר הוא מתויג כבעייתי, חוטף השפלות על משקלו ומגיב בזעם.

כשדורין, בת כיתתו, מפרסמת תקרית אלימה שבה היה מעורב, הוא מוצא את עצמו מול אולטימטום: או טיפול או סילוק מבית הספר.

כך הוא פוגש את אלון, מטפל שחייו תקועים במקום. המפגש הזה משנה את שניהם, וגורר אותם למסע מסחרר של ריפוי, תמרונים, תרגילים, רגעים מצחיקים ומוסיקה שמכה ישר בבטן.

האם ויקו ימצא את הקול שלו ויפסיק לברוח מעצמו?

האם אלון יצליח להציל את ויקו ואולי גם את עצמו?

ומה יקרה כשדורין, הילדה "המלשינה", תגלה שיש דברים שרואים רק מקרוב?

חומר העשרה

"שני משוגעים" היא הצגה מוסיקלית סוחפת, המשלבת דרמה, הומור ושירים ישראליים אהובים. סיפור על מאבק פנימי, על מציאת מקום בעולם, על הקול שלא תמיד מעז להישמע ועל האומץ להקשיב לו.

חומר רקע והיבטים פסיכולוגיים.

המסרים של ההצגה משקפים תהליכים עמוקים שכולנו חווים, וביחוד בני נוער המתמודדים עם בניית זהותם, חיפוש משמעות ופחד מביטוי עצמי.

למה אנחנו נאבקים עם עצמנו? חשוב להבין ולהעביר לבני נוער שהמאבק הפנימי הוא סימן להתפתחות ולצמיחה. הוא הדוחף אותנו לבחור את הדרך שמתאימה לנו באמת, והוא חלק טבעי מהחיים שלנו. המאבק הזה מתרחש כששני כוחות פנימיים מושכים אותנו לכיוונים שונים, לדוגמה הצורך באישור חברתי ועמידה מול ציפיות החברה מול הצורך באותנטיות והקשבה לרצונות האישיים. דוגמה נוספת היא המאבק בין הפחד מכישלון מול הרצון שלנו להעז ולנסות להצליח. בכל מקרה המאבק דורש החלטות קשות, כמו לשנות מסלול או לוותר על משהו יקר או מוכר.

על מציאת מקום בעולם, איך אני משתלב מבלי לאבד את עצמי? קשורה לחיפוש מתמיד שלנו לתחושת שייכות ומשמעות. שאלות כגון: איך אפשר להיות חלק מקבוצה בלי לוותר על מי שאני או מה התפקיד שלי בעולם הזה? הן שכיחות גם אצל בני נוער וגם מבוגרים. כשאנחנו לא מרגישים שייכים, אנחנו חווים חרדה ובדידות. מצד שני, שייכות אמיתית מגיעה כשאנחנו מתקבלים כמו שאנחנו, לא כשאנחנו מעמידים פנים.

הקול שלא תמיד מעז להישמע, למה אנחנו שותקים?

לפעמים אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים לומר, אבל מפחדים מהתגובות. לפעמים אנחנו עדיין לא בטוחים בעצמנו, אז אנחנו לא בטוחים שיש לנו משהו חשוב להגיד ולפעמים אחרים מדברים חזק מדי ולנו אין מקום לביטוי.

לעיתים אם חווינו בעבר מצבים שבהם הקול שלנו נדחה, או שלא הקשיבו לנו, אנחנו "לומדים" שזה מסוכן להתבטא.

האומץ להקשיב לקול שלנו – למה זה כל כך קשה?
אולי כי על מנת למצוא את הקול שלנו אנו חייבים להקשיב לו ולהאמין בו.

ההצגה "שני משוגעים" מספרת באופן מרגש, מדויק ופיוטי את דרכו של ויקו, שכמו בסיפור אגדה, מצא מה שחיפש.

חומר העשרה

שאלות לדין מעמיק לאחר הצפייה בהצגה.

- האם נהנת מההצגה "שני משוגעים"? מדוע?
 - האם אתה יכול להזדהות עם ויקו? במה?
 - מנין לדעתך נובעות הקשיים והמועקות של ויקו?
 - מה לדעתך עזר לויקו להתגבר על אותם קשיים?
 - האם לדעתך בני אדם מסוגלים לשנות את האופי שלהם?
 - האם ההצגה שינתה דעתך על אנשים אחרים? במה?
 - מה לדעתך גורם למישהו לכתוב את סיפורו האישי?
 - האם כתיבה יכולה לרפא?
 - איך לדעתך מקשיבים לקול הפנימי?
- ✓ לבלות זמן בשקט –אולי בלי מסכים, בלי השפעות חיצוניות לשים לב למה גורם לנו להתרגש, ההתלהבות היא המצפן הפנימי שלנו. להעז לנסות, גם אם זה מפחיד, האומץ לא מגיע לפני שמנסים
- איך מחזקים את הקול הפנימי?
- ✓ לתרגל ביטוי עצמי – בשירה, בכתיבה או מול המראה. להתחיל בסביבה בטוחה, שבה אפשר להתבטא בלי פחד מביקורת לזכור שלכולנו יש מקום, גם אם נדמה לנו שזו בעיה פרטית שלנו.
- איך לדעתך מוצאים מקום בעולם?
- ✓ לחפש סביבות שמעודדות ביטוי עצמי, באומנות, בספורט, בנתינה. למצוא אנשים שמעריכים אותנו כפי שאנחנו. לזהות מהם הערכים שלנו, שמובילים אותנו ולהתחבר לאנשים עם ערכים דומים.

חומר העשרה

שני משוגעים

ביצוע עומר אדם

מילים: סתיו בגר ואליה רוטיליו

לחן: סתיו בגר ואליה רוטיליו

בואי נרוץ רחוק
תני לי רק כמה דקות
להזכר במקומות
שאז היינו ילדים
לא פחדנו סתם לחיות
בלי המינוס והצרות
בלי לתלות את התקוות
כמו כביסה על חבלים

כמו איזה שני משוגעים בחוף
שמרנו רגעים בלב שתינו ת'נוף
ואת היית יפה כמו פרח שאסור היה לקטוף
רציתי רק לקטוף אותך
רציתי לקטוף

בואי נרוץ רחוק
ברגליים יחפות
מזיכרונות ואכזבות
שאז רצינו לשחרר
כמעט וויתרנו על עצמינו
נברח רחוק מהשגרה
כמו אז שהסתפקנו
באושר הפשוט